

nævnte to spørgsmål. Om spørgsmålene skulle underkastes realitetsbehandling, ville afhænge af, om 14. plenarforsamling besluttede sig hertil.

Ved indledningen af generaldebatten i 6. udvalg afgav *den danske repræsentant* i udvalget den 17. november 1958 den i bilag 4 til nærværende beretning gengivne udtalelse. Han udtalte, at den danske regering i princippet fuldtud kunne støtte det af de 11 lande fremsatte resolutionsforslag om indkaldelse af en ny konference; men at den danske regering håbede, at det ville være muligt at finde veje og midler til at få den nye konference sammenkaldt på et tidligere tidspunkt end foreslået i resolutionsforslaget. Inden dette indlæg var bl. a. Norge gået ind for en sammenkaldelse af konferencen allerede i februar måned.

Ændringsforslagets bestemmelse om, at spørgsmålene om søterritoriets bredde og fiskerigrænserne skulle udskydes til behandling på FN's 14. plenarforsamling, blev ikke vedtaget, idet 37 stemte for (heriblandt Island), men 38 stemte imod (heriblandt Danmark, Norge og Sverige), og 5 stater afholdt sig fra at stemme (heriblandt Finland). Det af de 11 lande fremsatte resolutionsforslag om afholdelse af en ny international konference i juli eller august 1959 blev herefter vedtaget med 42 stemmer (deriblandt Danmark, Norge og Sverige), 28 imod (deriblandt østblokken), medens 9 undlod at stemme (deriblandt Island og Finland). Udvalget vedtog desuden med 44 stemmer, at konferencen skulle afholdes i De Forenede Nationer i Genève (12 lande stemte for, at konferencen skulle afholdes ved De Forenede Nationers hovedkvarter i New York).

Da sagen kom for i plenarforsamlingen den 10. december 1958, stillede Mexico sammen med Chile, Ecuador, San Salvador, Indien, Irak og Venezuela et ændringsforslag til den af 6. udvalg vedtagne resolution, gående ud på at konferencen i stedet for at indkaldes i juli-august 1959 skulle indkaldes i marts eller april 1960.

Inden afstemningerne udtalte *USA's repræsentant* bl. a., at USA ville støtte det mexicanske ændringsforslag, fordi man fandt, at der var mulighed for, at et meget stort antal stater ville deltage i en konference i marts-april 1960, og at der var håb

om, at der ville kunne opnås et heldigt resultat på en sådan konference. Han udtalte yderligere, at han gik ud fra, at der ikke fra andre landes side ville blive taget noget skridt, som ville præjudicere den kommende konferences udfald. USA erkendte, at udskydelsen af konferencen til foråret 1960 ville rejse specielle spørgsmål for visse lande. Forsåvidt angik de befolkninger, som i hovedsagen var afhængige af fiskeri, forelå således vigtige problemer, og USA anså det for ønskeligt, at disse spørgsmål ikke blev udsat til konferencen, men blev taget op snarest. USA ønskede gerne, at de pågældende lande drøftede de omhandlede spørgsmål med henblik på at finde en løsning, og var villig til at bistå de interesserede lande med at finde frem til en acceptabel løsning på dette område. Den *britiske repræsentant* udtalte, at han beklagede, at det ikke var muligt at opnå et flertal i plenarforsamlingen for indkaldelse af en tidlig konference. Storbritannien mente, at der havde været grund til at tro, at det ville have været muligt at opnå et godt resultat på en konference i juli-august 1959. Man ville imidlertid stemme for forslaget om en konference i marts-april 1960, da der syntes at være stor majoritet for en konference til den tid. I mellemtiden var det den britiske delegations håb, at det ville blive muligt at finde frem til en modus vivendi med de lande, med hvilke Storbritannien i mangel af en almindelig aftale havde vanskeligheder. Den *norske repræsentant* udtalte, at den norske regering havde ønsket en tidlig konference. Under de nuværende omstændigheder kunne Norge ikke forpligte sig til at afholde sig fra inden udgangen af 1959 at træffe skridt til at beskytte den norske fiskerbefolkning. Den *danske repræsentant* udtalte, at Danmark hele tiden havde ønsket de omhandlede spørgsmål behandlet snarest muligt på en konference. Man havde derfor ønsket en sådan konference i begyndelsen af 1959, men da der ikke i 6. udvalg var flertal herfor, men for en konference i juli-august 1959, var man gået med hertil. Nu var det blevet foreslået, at konferencen skulle udskydes til marts-april 1960. Dette beklagede man fra dansk side, da man fandt, at de spørgsmål, der skulle behandles på konferencen, ikke alene var af stor betydning, men også meget hastende. De